

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijos leidinys

*Pražydo rojaus lauke gėlė melsva graži
ir širdis ji patraukė savo kvapais meili.
Širdis skausme kai grimzta, kai sieloj liūdesys,
nuo kvapo skausmas dingsta, nutilsta ilgesys.*

*Gėlė ta nekaltoji – džiaugsmų versmė skaidrių,
ji tarp gėlių gražioji, šviesi viltis širdžių:
kaip žydi ta lelija, kaip blizga ji skaisčiai! –
Jos vardas yr Marija, kurs skamba taip saldžiai.*

*Žydėk, o Nekaltoji, visa šviesi, melsva,
viliok širdis, Gražioji, žavėk akis spalva;
kai jau kovas laimėsime, atverk dangaus vartus:
per amžius ten stebėsime tavuosius gražumus.*

*Padūmavę pušynėliai, nuostabi dangaus spalva:
toj mažytėj Lietuvėlėj dar mažesnė šiluva.
Piemenėliai čia išvydo Dievo Motiną kadais,
ir kampelis tas pražydo laimės dieviškais žiedais.
Čia taip gera, čia taip miela, nekasdieniškai ramu,
ir iš džiaugsmo virpa siela tos rimties didingumu.
Melskis Motinai Marijai, – ji stebuklais čia garsi, –
kad į laimės karaliją mes patektume visi.
Tarp šilų javai išplaukę ir dangaus spalva vaiski.
Šiluvon vis plaukia plaukia Lietuvos vaikai visi.*

*“Laiminga tu,
Švenčiausioji Mergele Marija,
ir verta garbės visokios,
nes iš tavęs užtekėjo
teisingumo saulė –
mūsų Dievas, Kristus.”*

Mt 4, 23

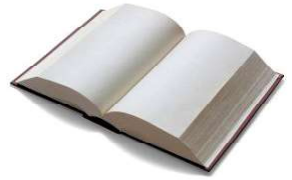

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Mch 5, 1–4a; Ps 12, 6; Rom 8, 28–30

Psalmės atliepas

Širdingai aš džiaugiuosi Viešpačiu.

Evangelija pagal Matą (1, 1–16. 18–23)

Jėzaus Kristaus, Dovydo Sūnaus, Abraomo sūnaus, kilmės knyga.

Abraomui gimė Izaokas, Izaokui gimė Jokūbas, Jokūbui gimė Judas ir jo broliai. Judui gimė Faresas ir Zara iš Tamaros, Faresui gimė Esromas, Esromui gimė Aramas. Aramui gimė Aminadabas, Aminadabui gimė Naasonas, Naasonui gimė Salmonas. Salmonui gimė Boozas iš Rachabos, Boozui gimė Jobedas iš Rutos, Jobedui gimė Jesė. Jesei gimė karalius Dovydas.

Dovydui gimė Saliamonas iš Urijo žmonos. Saliamonui gimė Roboamas, Roboamui gimė Abijas, Abijui gimė Asafas. Asafui gimė Juozapatas, Juozapatui gimė Joramas, Joramui gimė Ozijas. Ozijui gimė Joatamas, Joatamui gimė Achazas, Achazui gimė Ezekijas. Ezekijui gimė Manasas, Manasui gimė Amonas, Amonui gimė Jozijas. Jozijui gimė Jechonijas ir jo broliai ištėrimo į Babiloniją laikais.

Po ištėrimo į Babiloniją Jechonijui gimė Salatielis, Salatieliui gimė Zorobabelis, Zorobabeliui gimė Abijudas, Abijudui gimė Eliakimas, Eliakimui gimė Azoras. Azorui gimė Sadokas, Sadokui gimė Achimas, Achimui gimė Eljudas. Eljudui gimė Eleazaras, Eleazarui gimė Matanas, Matanui gimė Jokūbas, Jokūbui gimė Juozapas – vyras Marijos, iš kurios gimė Jėzus, vadinamas Kristumi – Mesiju.

Jėzaus Kristaus gimimas buvo toksai. Jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu; dar nepradėjus jiems kartu gyventi, Šventosios Dvasios veikimu, ji tapo nėščia. Jos vyras Juozapas, būdamas teisus ir nenorėdamas daryti jai nešlovės, sumanė tylomis ją atleisti. Kai jis nusprendė taip padaryti, per sapną pasirodė jam Viešpaties angelas ir tarė: „Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios. Ji pagimdys sūnų, kuriam tu duosi vardą Jėzus, nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių“.

Visa tai įvyko, kad išpildytų Viešpaties žodžiai, pasakyti pranašo Iūpomis: „Štai mergelė nešios įsčiose ir pagimdys sūnų, ir jis vadinsis Emanuelis“, o tai reiškia: „Dievas su mumis“.

Evangelijos komentaras:

Gimtadienis žmogaus gyvenime yra viena iš svarbiausių švenčių. Jį galėtume pavadinti atminties ir padėkos diena. Švęsdami gimtadienį prisimename dviejų žmonių gyvenimą, kurių dėka pasaulis praturtėjo nauju žmogumi. Atsimindami konkretaus žmogaus gimimą parodome, kad jis yra svarbus ir reikalingas šiam pasauliui, jį supantiems žmonėms. Bažnyčios liturginiame kalendoriuje randame tris gimtadienius: Jėzaus Kristaus, šv. Jono Krikštytojo ir Dievo Motinos Marijos. Kuo ypatingas mums Marijos gimimas, kad jis yra švenčiamas atskira iškilmė? Apie Marijos gimimą neturime jokių istorinių žinių, nėra jis minimas ir Šventajame Rašte. Jis yra gaubiamas nežinios, kaip ir visas Marijos gyvenimas. Jos gimimą kaip svarbią paslaptį ar reikšmingą dieną mums perduoda Bažnyčios istorija.

Rašytiniai šaltiniai Marijos gimimą pirmą kartą mini V a. apokrifinėje Jokūbo protoevangelijoje. Jokūbo protoevangelija pabrėžia Marijos gimimo stebuklingumą. Jos tėvai, šv. Joakimas ir šv. Ona buvo bevaikiai ir jau sulaukę senatvės, kai kalnuose beganydamas savo kaimenę šv. Joakimas gavo angelo apreiškimą, kad jis turės dukrą. Tuo pat metu panašų apreiškimą patyrė ir jo žmona Ona. Marijos gimimą Jokūbo protoevangelija vaizduoja kaip įvykį ties kuriuo susicentruoja visos dangaus galybės. Arkangelas Gabriėlius virš kūdikio lopšio ugnies raidėmis užrašo jo vardą. Žinoma, mums nėra svarbios šio gimimo detalės ir aplinkybės, dažnai mus pasiekusios, nors ir gražių, bet legendų pavidalais... Daug svarbiau yra pats Marijos gimimo faktas, nes jis lemtingai keičia žmonių su Dievu santykių istorijas. Nuo šiol joje atsiranda moters figūra, moters, kurios „taip“ Dievui pakeitė žmonių giminės likimą.

APIE ŠILUVĄ

Raseinių rajone, prie Raseinių–Tytuvėnų kelio, esantis nedidelis Šiluvos miestelis ne iš karto turėjo šį pavadinimą. Iš pradžių jis vadinosi Būda, vėliau dėl aplinkui besidriekiančių šilų ėmė plisti pavadinimas Šilas ar Šilai. Iš jų kilusi sulenkinta forma Šidlaiva Nepriklausomybės metu perkeista į Šiluvą.

Pirmosios sodybos atsirado XV a. pradžioje. To paties amžiaus viduryje Šilo kaime jų buvo jau apie dešimt. 1457 m. Lietuvos didikas Petras Simonas Gedgaudas pastatė Švč. Mergelės Marijos Gimimo ir savo šventųjų globėjų Petro bei Baltramiejaus bažnyčią. Į šios bažnyčios titulinis atlaidus maldininkai keliavo iš visų apylinkių ir net iš kaimyninės Prūsijos, kurioje daugumą gyventojų jau sudarė protestantai.

XVI a. Reformacija plačiai užliejo Žemaitiją. Šiluvoje 1555 m. didikas Merkelis Zaviša įsteigė kalvinų parapiją – pirmąją Žemaičių krašte. Jai ir buvo perduotos iš katalikų atimtos žemės. To paties amžiaus pabaigoje evangelikams reformatams pastatyta bažnyčia. Tačiau, kol stovėjo senoji katalikų bažnyčia, žmonės keliaudavo į atlaidus joje. Vėliau bažnyčia buvo uždaryta ir nugriauta. Į geležimi kaustytą skrynįą sudėtas bažnyčios vertybes ir dokumentus laukuo-se, netoli bažnyčios, prie didelio akmens, 1569 m. užkasė paskutinis Šiluvos klebonas Jonas Holubka. Netekusi pajamų, katalikų bendruomenė pradėjo nykti.

1608 metais gretimo kaimo piemenėliai, ganydami bandą bažnytinėse žemėse, pamatė ant vieno didelio akmens nepaprasto grožio Mergelę, laikančią ant rankų Kūdikėlį ir graudžiai verkiančią. Piemenėliai nubėgo pas Šiluvos kalvinų katechetą. Šis, pasikvietęs mokytoją Šaliamoną, prisitartino prie akmens ir, pamatęs verkiančią Mergelę, kreipėsi į ją: „Mergaitė, ko verki?“ Ji atsakė: „Verkiu dėl to, kad prieš tai šioje vietoje buvo garbinamas mano Sūnus, o dabar čia ariama ir sėjama.“ Žinia apie Švč. Mergelės Marijos pasirodymą greitai pasklido po apylinkes. Atvestas į apsireiškimo vietą vienas aidas senukas praregėjo ir parodė, kur buvo užkasta skrynja su senosios bažnyčios turtais. Joje buvo bažnyčios dokumentai, įrodantys katalikų teises į Šiluvos parapijos žemes, Švč. Mergelės Marijos paveikslas.

Šis Švč. Mergelės Marijos apsireiškimas Šiluvoje – bene pirmasis iš penkių Bažnyčios pripažintų apsireiškimų Europoje.

Atradus bažnyčios steigimo dokumentus, 1622 m. laimėta byla ir nuosavybė buvo grąžinta katalikams. Senosios bažnyčios vietoje greitai iškilo nedidelė medinė bažnytėlė, vėl vyko garsieji Šilinių atlaidai.

Stebuklais išgarsėjo ir Švč. Mergelės Marijos su Kūdikiu paveikslas. Jis buvo papuoštas auksakalio Lauryno Hofmano iš gausių maldininkų padėkos votų nukaldintais apkaustais. 1786 m. rugsėjo 8 d., gavus popiežiaus leidimą, paveikslas vainikuotas aukso karūnomis.

Vainikavus stebuklingąjį paveikslą, tais pačiais metais pašventinta ir nauja mūrinė katalikų bažnyčia – Švč. M. Marijos Gimimo bazilika. Tai Lietuvos vėlyvojo baroko sakralinės architektūros paminklas, kuriame jau du šimtmečius nėra pakeistas Tomo Podgaiskio sukurtas vidaus dekoras.

XX a. pradžioje pastatyta Apsireiškimo koplyčia – trečioji koplyčia Marijos apsireiškimo vietoje. Koplyčios altoriaus pamatuose – akmuo, ant kurio, kaip teigiama, apsireiškė Švč. Mergelė Marija.

Carinės Rusijos valdžia, vėliau sovietų okupantai visai stengėsi nuslopinti maldingumą į Šiluvos Švč. Mergelę Mariją, bet per visas okupacijas Šiluva išliko piligrimų traukos centru.

KOMUNIJOS, IŠPAŽINTIES IR SUTVIRTINIMO SAKRAMENTAMS RUOŠIMASIS

Siekdami krikščioniško gyvenimo sąmoningumo, kviečiame visus Šlienavos ir Viršužiglio parapijiečius, norinčius ruoštis sakramentų šventimui, kreiptis į parapijos kleboną iki spalio mėn. Paskambinkite arba parašykite žinutę tel. nr.: 8 688 37142.

Spalio pradžioje susirinksime, apsitarsime ir pradėsime ruošą.

PLANUOJAME KELIONĘ AUTOBUSU Į ŠILUVĄ IR PALENDRIUS

Kviečiame aplankyti Šiluvą, kuomet vyks Švč. M. Marijos garbei skirta šventinė savaitė, taip pat planuojame aplankyti ir Palendrių Šv. Benedikto vienuolyną.

Planuojama kelionės diena – rugsėjo 14 d., šeštadienį. Išvažiavimas 9 val., nuo Šlienavos bažnyčios. Kelionės kaina priklausys nuo keliaujančių skaičiaus (~10 e.).

Prašome iki rugsėjo 8 dienos (šandien, ir dar rytoj iki pietų...) užsirašyti į keliaujančiųjų sąrašą, kurį rasite Šlienavos bažnyčioje, spaudos lentynoje.

Rugsėjo 14 d., šeštadienis, ŠEIMŲ IR JAUNIMO DIENA

Kartu su jaunimu, mamomis, tėčiais, vaikais, močiutėmis, seneliais ir užsienyje gyvenančiais lietuviais.

12 val. Eucharistija, kurioje melsime, kad Santuokos sakramentu pašventintos šeimos, sudarytos iš senelių, tėvų ir vaikų, būtų Dievo žodžiu gaivinamos Namų Bažnyčios.

Palendrių Šv. Benedikto vienuolynas

Vaidas Pranciškus KOFC

Tęsinys. Pradžia 120 numeryje.

Kodėl „kieta“ būti krikščionių?

8. Krikščionis kietas, nes jis neabejingas kitų žmonių nuomonei

Krikščionis nėra abejingas kitų (ypač artimųjų) žmonių nuomonei, bet, veikdamas pagal krikščionišką navigacinę sistemą, nebijo kitų žmonių neteisingo pasmerkimo, šmeižto, niekinimo – tikras krikščionis giliausia prasme žino, kam yra atskaitingas, kas gali jį pasmerkti (ir nuteisinti), kur slypi tikroji poelgių vertinimo prasmė, nebijo sakyti ir moka tinkamai pareikšti skaudžią tiesą, ten kur yra įsisenėjęs „malonus ir patogus“ melas. Krikščionių kankinių liudijimai rodo, kas padėjo jiems atlaikyti įvairaus pobūdžio fizinį ar psichinį niekinimą ir prievartą.

9. Krikščionis kietas, nes turi geriausią pamatą – mokytoją, gydytoją, pavyzdį

Jeigu paklausit bet kurio tikro krikščionio, kas jo geriausias mokytojas, gydytojas, pavyzdys, draugas – jis tikrai atsakys. Tai pats kiečiausias istorijoje žmogus (net ir Dievas viename), – Jėzus Kristus. Krikščionis žino, kad tik pažindamas Jį, tik turėdamas Tikro draugo pavyzdį, gali tapti pats tikru draugu kitiems.

10. Krikščionis kietas, nes jo pamatas amžinas – jo vertybių nesunaikino 2000 metų

Apie krikščionybės kietumą bei tikrai KIETO žmogaus pavyzdžio – Jėzaus Kristaus (ne tik kaip istorinės asmenybės) pažinimą, yra daug kalbama – su tikslu išmokyti matyti pasaulį krikščionio arba širdies akimis. Aš neneigiu, kad kitų tikėjimo žmonės yra ne mažiau kieti, tačiau šiuo straipsniu noriu pabrėžti, kuo kietas yra tikrasis krikščionis.

Pabaiga.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; j.m. kodas: 191289430,

AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinį paruošė kun. Rimas.